

בראשית י"א

ישעיה א"ד

ירמיה נ"ה

כֹּה צוֹחַ יִצְחָק / פָּנֵי שׁוֹכֵן שָׁחַק.

לְשׂוֹא פִּי טֹבֵה הַחֶקֶק / וְהָן זָרַעִי נִשְׁחָק וְנִמְחָק.

וְאַיֵּה הִכְטָחָת, וְאַחֲרֵי־יָמֵי אֲקִים אֶת־יִצְחָק;

מִדָּה אֲשֶׁשָּׂה לָכֶם בָּנִי / גִּזְרָה הִיא מְלֻכָּנִי.

מִדָּה בְּרִימָה / וְטֹמְאֵה הִיא הַמִּזְרָה.

נִלְאַחֵי נִשְׂאָה גִּעְיָה / עֲוֹלָה לִי מִנִּשְׂאָה.

וְאַיֵּה אֶחָאֶפֶק עַל הַיָּגֶה וְכִרְיָה.

אִם פְּאֻדִּים עֹבְרֵי בְרִיחַ / אֵינִי וְכֹחַ בְּרִיחֵי בְרִיחַ.

מִדָּה לִדָּה בְּרִיחַ / וְמִעֲוֹת בְּרִיחֵי וְלִיחַ.

עֲוֹלָה אֲשֶׁר טִפְּחֵי בְּרִיחֵי / אֵינִי מִדָּה בְּרִיחֵי.

וְאַיֵּה הַפִּדָּה מִנִּי, יָמִים בְּיָמִים בְּרִיחֵי אֵלֵי;

מִדָּה אֲשֶׁשָּׂה לָכֶם בָּנִי / גִּזְרָה הִיא מְלֻכָּנִי.

פָּדָה וְאַיֵּה נִשְׂאָה / כְּפֹשֶׁשׁ בְּאַפֶּר, וְכִרְיָה.

צִאֵן אֲשֶׁר בְּרִיחֵי הִי אֲמֵן / אֵינִי מִדָּה בְּרִיחֵי.

וְאַיֵּה הִכְטָחָת, פִּי לֹא־אֶלְכָּן;

אִם פְּאֻדִּים עֹבְרֵי בְרִיחַ / אֵינִי וְכֹחַ בְּרִיחֵי בְרִיחַ.

קוֹל בְּכִי לֹאֵה, מִתְפַּלֵּט עַל לִבְרִיחַ.

וְכֹל אֲחֻרָה, מִבְּרִיחַ עַל בְּרִיחַ.

וְלִפְנֵי מִדָּה בְּרִיחַ / בְּרִיחֵי מִקְוֵנֵי בְּרִיחֵי יָדֵי;

שׁוֹכֵן הַמִּימִים לְמִנְחָתָם / מִלֹּא אֲמַלֵּא בְּלִי מִשְׁלָאֵי־יָדֵי.

שְׁלֹחֵי בְּרִיחַ לְמִנְחָתָם / הַמִּנְי מִשְׁלָבֵב גִּזְרָה בְּרִיחֵי.

כ So Isaac screamed to the One who dwells on high,
ל "Was it in vain that I was inscribed to be slaughtered?"

Now my descendants are crushed and obliterated.

Where is the promise, 'My covenant, I will maintain with Isaac'?"

What can I do for you, My children? This is My decree!

Gen 27:22

ז [God responded,] "They rebelled against Jeremiah
and profaned Mount Moriah.י I tire of hearing the cry
that rises up from oblivion.

How can I restrain Myself over the murder of Zechariah?"

Is. 21:4

ט [Jacob,] who was born to study, spoke up,
shedding tears like a crocodile,י "The children I raised with such travail,
how they have been shorn from me and are gone.

And I have been punished a thousand-fold for the blood they shed."

What can I do for you, My children? This is My decree!

פ The faithful shepherd [Moses] uttered,
ground into ash and dirtied,צ "The sheep I nurtured in my lap
are prematurely shorn!

Where is the promise, '[Israel] is not bereft'?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?ק The sound of Leah's wail, pounds upon her heart;
her sister Rachel bemoans her children;ר Zilpah, slaps her face;
Bilhah, laments with both hands!

What can I do for you, My children? This is My decree!

Jer. 31:5

ש [God's final response:] "Return, perfect ones, to your place of rest.
I will indeed fulfill your requests.ז I was sent to Babylon because of you,
and will return your children from exile."

אני רוצה לומר לך שיש לי הרבה
 חברים טובים, אבל אני רוצה לך
 יותר מכולם. אני רוצה לך
 כל יום, כל שעה, כל דקה.

אני רוצה לומר לך שיש לי הרבה
 חברים טובים, אבל אני רוצה לך
 יותר מכולם. אני רוצה לך
 כל יום, כל שעה, כל דקה.

אני רוצה לומר לך שיש לי הרבה
 חברים טובים, אבל אני רוצה לך
 יותר מכולם. אני רוצה לך
 כל יום, כל שעה, כל דקה.

אני רוצה לומר לך שיש לי הרבה חברים טובים, אבל אני רוצה לך יותר מכולם. אני רוצה לך כל יום, כל שעה, כל דקה.

אני רוצה לומר לך שיש לי הרבה חברים טובים, אבל אני רוצה לך יותר מכולם. אני רוצה לך כל יום, כל שעה, כל דקה.

אני רוצה לומר לך שיש לי הרבה חברים טובים, אבל אני רוצה לך יותר מכולם. אני רוצה לך כל יום, כל שעה, כל דקה.

In this *kina*, HaKafar uses a similar structure to that of *Kina 9*, namely an imagined dialogue between God and the mourning nation, with alternating refrains reflecting the two voices. The *kina* is based on the *Midrash* (Eikha Raba, Pithia 24) which describes the prophet Jeremiah calling upon the patriarchs to beg for mercy for their exiled children. Commentary for this *kina* begins on page 472.

אִי פִּדְחֵיךָ יִמְיָדֶיךָ אֶל קִבְרֵי אֲבוֹת / וְאַיֵּה זְכוֹת אֲבוֹת, בְּאַרְץ פְּלִאָוֹבוֹת:
שׁוֹכְבוֹת.

פְּנִיכֶם גָּלָה, וּבְהִקְדָּוָם בִּתְהַבְּבוֹת / וְאַיֵּה זְכוֹת אֲבוֹת, בְּאַרְץ פְּלִאָוֹבוֹת:
אִם כְּאִדָּם עֲבָדוּ בָרִית / אֵיִה זְכוֹת פְּרוּתֵי בָרִית.

גָּעוּ כָלֶם בְּקִינִים / עַל חֲסִדוֹן פְּנִים
דּוֹכְבוּ בְּקוֹל תְּהַנְנִים / פָּנֵי שׁוֹכְבֵי מַעֲנִים.
וְאַיֵּה תִבְטָחוֹת, וְכִכְוִי לָהֶם בָּרִית וְאַשְׁמִים:
מִה אֶעֱשֶׂה לָכֶם בְּנֵי / מִזְרָה הִיא מוֹלָפֵי.

הֵם תִּמְכִּירוּ כְבוֹדֵי בְרִיתוֹ / וְלֹא פָחַדוּ וְלֹא רָחוּ.
וְאַעֲלִים עֵינֵי מִתָּה, וְלֹא שָׁכַחְוֹ לֹא נָדָה.
וְאִדָּה אֶתְאַפֵּק עַל אֲמִידוֹת לֹא הוּא:
אִם כְּאִדָּם עֲבָדוּ בָרִית / אֵיִה זְכוֹת פְּרוּתֵי בָרִית.

וְעַק אִב הַמֶּלֶךְ בְּעֵבְרוֹם / וְחֲנֹן פָּנֵי אֱלֹהִים.
חָנָן נִסְיוֹנִי עֲשֵׂה בְּרוּחוֹת עֲבוֹרִם / וְהִן חֲוִיתִי שְׂבָרִים.
וְאַיֵּה תִבְטָחוֹת, אֶל־תִּרְאֵה אֲבָרִים:
מִה אֶעֱשֶׂה לָכֶם בְּנֵי / מִזְרָה הִיא מוֹלָפֵי.

נָעוּ לְהַזְוֹת / בְּעֵבְבוֹתוֹת חֲוֹת.
יַעֲזוּ לְחֻצֵב בְּאוֹתוֹ / בְּאוֹרֵת נִשְׁפָּרוֹת.
וְאִדָּה אֶתְאַפֵּק עַל פִּטְוֹל עֲשֵׂיִת חֲדָרוֹת:
אִם כְּאִדָּם עֲבָדוּ בָרִית / אֵיִה זְכוֹת פְּרוּתֵי בָרִית.

בראשית נא

ויקרא נא מה

א Then, Jeremiah went to the graves of the patriarchs and said, "Dear departed ones, why do you lie dormant?"

ב Your children are exiled, and their homes destroyed! Where is the merit of their forefathers, earned in the wilderness?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ג They all cried out in lament over the absent children.

ד They prayed for mercy from the One who dwells on high:

"Where is the promise, 'I will remember the covenant with the ancients'?" What can I do for you, My children? This is My decree!

Lev. 26:45

ה [God responded,] "They exchanged My honor for naught. They had no fear and no remorse.

ו I turned My eyes from them, but they did not repent or show distress. How can I restrain Myself when they deny Me?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ז The father of the multitude [Abraham] shouted in their defense, and pleaded with the exalted God:

ח "Is it in vain that I suffered ten trials? Now I see their collapse. Where is the promise, 'Fear not, Abraham!'"

What can I do for you, My children? This is My decree!

Gen. 15:1

ט [God responded,] "They erred and estranged themselves by worshipping idols.

י They intended to hew cisterns, broken cisterns.

How can I restrain Myself when they have annulled the Ten Commandments?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

Summer Lecture Series

at

Bnai Yeshurun

A Fair-Maiden or a Demon? The Impact of Galus

An Analysis of the 26th and 27th Kinnos

Rabbi Steven Weil

Orthodox Union

July 5, 2012

Next Shiur: July 12, 2012

מלון מקדושי, בעיני עיר

דודי מאו פרח וידד.

נעים אהל, פעל פרחי שרד

רפתי עם, איכה, שבה ביד:

סרה האשה לנביא ירמיה

שח לאלהיך, בער סערה מפת עיני.

ער וענה אל, ויאמר ויה

ויעלתי מדורב ושכתי:

פלל תחנה לפני קונו

מלא רחמים, רחם פאב על פנו.

צעק, אוי לאב שהגלה נני

וגם אוי לפן, שפשלחן אב אינו:

קום לך ירמיה, לפנה תהשח

לך קרא לאבות, ואהרן ונחשח.

ויעים יבואו, קעה להנשא

פי יאבני ערב טרפו את השח:

שואג הלה ירמיה הנביא

על מכפלה, נוהם פלביא.

תנו קול בבכי, אבות העיר

תעו בנכחם, הרי הן פשבי:

שמים מקדש מפלי באי מועד

על פי ידדים נהנו להמער.

תשיבם פמא, סומך וסוער

תרחם ציון, פי בא מועד:

ח "My holy Temple wanders because of my sins.

My Beloved of yore has fled and flown away.

נ My pleasant abode has been plundered against my will.

How she, who once was filled with people, is now all alone!"

ס The woman entreated the prophet Jeremiah, "Speak to your God on behalf of the tempest-torn, afflicted people,

ע so that He will answer and say, 'Enough,' and save me from sword and captivity."

פ [Jeremiah] prayed, entreating his Maker,

"Most compassionate One, have pity as a father would for his son."

צ [God] shouted, "Woe to the father who expelled his son, and woe, too, to the son who is gone from his father's table!"

ק "Rise, Jeremiah! Why be silent?

Go summon the patriarchs, Aaron, and Moses.

ר Let the shepherds come and express lament.

Wolves of the wilderness have attacked the sheep."

ש Jeremiah the prophet roared,

howling like a lion, in the cave of the patriarchs,

ת "Give voice to your tears, ye fathers of the gazelle [Israel]!

Your children have lost their way; they are in captivity!"

יח "The Temple lies desolate with no one gathering for festivals, because its comrades have fallen and faltered.

May He who supports and sustains bring them back as before.

Have mercy upon Zion; its time has come."

א Then, when the measure of the sins of she [Israel] who is as beautiful as Tirzah, had reached its fill, the Arielites [angels] cried out aloud.
 ב [Jeremiah,] the son of Hilkiyahu came upon, leaving the Temple, a once beautiful woman, now disheveled.

Is. 33:7

ג [He said,] "I insist in the name of God and man,
 [that you tell me] whether you are a demon among demons,
 or a mortal human.

ד For you are as comely as one of flesh and blood,
 but you are as awesome and frightening as only an angel can be."

ה [She responded,] "I am neither a demon nor something of little value.
 I once knew stillness and quiet.

ו I am of the stock of three and seventy-one,
 and twelve, and sixty, and one.

ז "One was father Abraham,

and I am a child of the triad of three patriarchs.

ח The number twelve refers to the tribes of the LORD,
 and sixty ten-thousands [the six hundred thousand Jews who left Egypt],
 and the seventy-one members of the holy Sanhedrin."

ט [Jeremiah responded,] "Heed my counsel and repent,
 because you are indeed of great consequence.

י Laughter and joy, they behoove you;
 no longer should you be called 'wayward daughter'!"

כ [She responded,] "How can I rejoice and raise my voice proudly?

My babes are given over to the foe!

ל My prophets are stricken, their blood flowing!

My kings are exiled, and my priests, in chains!

In this kina the prophet Jeremiah meets a woman of unearthly beauty, a personification of Knesset Yisrael. Commentary for this kina begins on page 482.

אז במלאת ספק, יפה בתרצה

הן אראלם, צעקו חצה.

בן־לקיהו מארמון ביצא

אשה יפת תאר מנוגלת, מצא:

גורני עליך, בשם אלהים ואדם

אם שד לשדים את, או לבני אדם.

דמות יפאך כבשר ודם

פחדך ויראתך, כמלאכים לבדם:

הן לא שד אני, ולא גלם פחת

ידועה הייתי בשוכה נחת.

והן, לשלש אני ולשבעים ואחד

ולשנים עשר, וששים ואחד:

זו האחד אברהם היה

ובן השלשה, אבות שלושיה.

חק שנים עשר, הן הן שבעתי יה

וששים רבוא, ושבעים ואחד סנהדרין יה:

טעמי הקשבי, ועשי תשובה

יגו היוותך כל כך תשובה.

יפה לך בעלך, ולשמה בשוכה

ולא לקרא עוד בת השוכה:

כי איך אשמות, וקולי מה ארים

הן עוללי נחמו ביד צרים.

לקו נביאי, ודמם מגדים

גלו מלכי ושרי, וכהנן בקולרים: